

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Název diplomové práce: ANIMUJEME

Práci předložil student: BcA. Denisa KALINOVÁ

Studijní obor a specializace: AU - specializace Animace / MgA.

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil: MgA. Michaela Režová

1. Cíl práce

Cílem práce bylo vytvoření vzdělávacího sešitu na téma animace pro děti a mládež s gify. Formálně byl vytyčený cíl naplněn i s několika dalšími přesahy. Kvalita výstupu kvalifikační práci odpovídá.

2. Stručný komentář hodnotitele

Domnívám se, že pokud absolvent oboru animace dojde během studia ke zjištění, že chce být nadále tvůrcem, ale nechce směřovat svou cestu přímým směrem k režii, autorskému filmu či řemeslu animace jako takovému, je to naprosto legitimní. Tomu úměrně zvolená závěrečná práce je potom dokladem o zrale uvažujícím studujícím. Denisa Kalinová předložila zcela dokončenou absolventskou práci, kvalitně nafocenou a srozumitelně odprezentovanou a to i v textu teoretické práce. Autorka píše, že by se i v budoucnosti chtěla více věnovat tvorbě hravých, naučných a tištěných děl a jejím záměrem je pokusit se diplomovou práci sešit *Animujeme* dostat do povědomí širší veřejnosti a k rukám dětí, kterým je primárně určen. I s ohledem na další cesty autorky a samotného sešitu bych ráda tento posudek využila i jako prostor zpětné vazby pro možné dotažení díla stávajícího nebo těch budoucích.

V první řadě musím ocenit odevzdání opravdu zcela kompletní práce, o jejíž podobě mám díky kvalitní fotodokumentaci, přílohám a popsanému procesu tvorby zcela jasnou představu. Prostudovala jsem si podrobně praktický výstup i práci teoretickou. Nejprve bych se ráda věnovala samotnému sešitu.

Autorka se uchýlila k vizuální podobě připomínající skicák a pracovní sešit koncipovala způsobem, aby se čtenář nebál do něj zasahovat a dotvářet jej. Tato idea se podařila zrealizovat úspěšně. Při listování sešitem *Animujeme* pro mě byla největším otazníkem věková skupina, které je výstup určen. Typem úkolů, záměrem omalovánek i celou tvořící animační sadou jsem měla dojem, že je vše určeno skupině dětí mladšího věku základní školy. Díky mé pedagogické zkušenosti s dětmi ve věku od 6 let až po vysokoškolské studující, mi ale výběr některých textových i obrazových informací připadá vhodnější až pro děti starší. Autorka si práci se sešitem ve věkové skupině 9–11 let vyzkoušela, což hodnotím pozitivně, nicméně jsem nadále přesvědčena, že potenciální nakladatel sešitu bude mít právě s tímto neukotvením problém. Nedotaženost otázky věkového určení sešitu bych demonstrovala například na větě, která se objevuje v kapitole o vzniku animace: *Jméno, které jistě známe, jsou bratři Max a Dave Fleischerovi (...)*. Nepřijde mi absolutně reálné, že by děti kolem 10 let měly na základě těchto jmen povědomí o koho se jedná. Takových příkladů najdeme v sešitu vícero. Autorce bych dále radila se vyhýbat i tvrzením jako: *Poloplastická animace umožní větší estetický zážitek divákovi na rozdíl od ploškové*. Přijde mi to zavádějící a nepravdivé. Přes veškerou snahu zůstalo v sešitu také několik šotků. Například Osamu Tezuka nikoliv *Osam Tezuk*, Anime nikoliv *Animé*. To jsou ale drobnosti, které se dají s editorem vychytat.

Nepřekvapilo mě, že pokusnou skupinu nejvíce zaujala právě část o realizačních postupech, kde mohly tvořit. U kapitoly historie bych doporučovala ještě dramaturgické zamyšlení se nad předávanými informacemi. Skokově tam přecházíme z camery obscury na barevnou fotografii, současnější historie chybí. Filmy vybírala autorka sama, což zdůrazňuje i v textu teoretické práce, ale opět postrádám hlubší úvahu nad vzdělávacím potenciálem a cílovou skupinou. Obsahově najdeme chyby i v příloženém pexesu. U dvojice Karel Dodal a *Zamilovaný vodník* bychom hledali spíše režisérku Herminu Týrlovou. Podobenky v pexesu pro mě potom z celého díla nejvíce výtvarně vyčnívají a pohybují se hodně na hraně karikatury a nezáměrně disproporčně špatné stylizace. Otázkou opět zůstává, co má samotné pexeso bez bližšího kontextu hráčům přinést. V současné podobě vnímám sešit jako funkční materiál v rámci širší práce dětí s pedagogem či lektorem, který jeho obsah rozšíří třeba o další přednášku s projekcemi, povídání a hru. Právě tuto roli poučenou několikaletým studiem oboru totiž splňuje právě autorka. Při práci s dětmi tak ona sama dokáže přirozeně předat a vysvětlit řadu dalších informací. Pokud bych si ale sešit pořídila jako nepoučený rodič či pedagog, domnívám se, že by práce s ním nebyla tolik efektivní. Držím však autorce palce s distribucí a pokud by chtěla jít cestou nějakého nakladatelství, jsem si jistá, že s ní celkový koncept doladí.

Formálně prošel sešit postupným vývojem a to směrem k dobrému. Velmi kladně hodnotím všechna rozhodnutí autorky i změny, které v procesu dělala. Jistě bylo přínosem, že dílo konzultovala a přizvala si na pomoc i grafického designéra či fotografa. Využití anaglyfových ilustrací má potenciál k rozšíření a větší hře. Zatím se jedná převážně o efektní estetický prvek.

Co se týká teoretické části práce jsem asi nejvíce zklamaná z absence bližšího prozkoumání nabídky trhu literatury a pracovních sešitů, které se dané tematice věnují. Autorka zmiňuje jen jeden inspirační titul, což v rámci vytyčeného úkolu považuji v diplomové práci za nedostatečné. Obecně v tvorbě považuji za klíčové nepodceňovat detailní rešerši a speciálně v oblasti vydavatelství je klíčové dohledat si, co na trhu již existuje. Tím spíš, pokud chci přesvědčit trh i zákazníky o jedinečnosti vlastního produktu. Knihy ze kterých lze čerpat či se vůči nim vymezit novým konceptem samozřejmě najdeme i v rámci českého trhu. Namátkou *Malí fotografové* (Tereza Nová, Jiří Forejt, Nikola Logosová, nakladatelství Běžiliška, 2021) nebo *Jak se dělá film* (Ondřej Beránek, Tereza Dvořáková Czesany, Nikkarin, Argo, 2019) a další. Minimálně bych od autorky čekala, že se publikace podobného typu objeví v seznamu použitých zdrojů.

3. Vyjádření o plagiátorství

Dílo není plagiátem.

4. Navrhovaná známka a případný komentář

Při vypracování posudku jsem velmi vážala mezi známkou velmi dobře a výborně a to s ohledem na to, co by v rámci absolventské práce studujícího ateliéru animace FDULS mělo hrát ve výsledném hodnocení největší roli. Je to celková koncepce a naplnění vytyčeného cíle, samotný text sešitu nebo velkou roli hraje i text teoretické práce? Tuto úvahu tak nechávám na vedoucích příslušného ateliéru a nakonec se přikláním k celkovému konceptu, jeho prezentaci a dotaženosti známkou *výborně*.

Denise i sešitu *Animujeme* držím palce i v reálném světě a jeho trhu.